

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **F. Z.**
zastoupen JUDr. Milanem Zápotočným, advokátem
se sídlem Telečská 1720/7, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. března 2022, č. j. KUKHK-7731/SKZ/2022-2,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. března 2022, č. j. KUKHK-7731/SKZ/2022-2 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 19 456 Kč do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 3. 2022, č. j. KUKHK-7731/SKZ/2022-2, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, kanceláře

starosty a tajemníka (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 1. 2022, č. j. MUVR/1771/2022/SCHJA (dále jen „rozhodnutí orgánu I. stupně“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze správních přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), ve výroku I písm. c), neboť se dopustil narušení občanského soužití vyhrožováním újmou na zdraví, když na e-mailovou adresu zaměstnankyně Správy Krkonošského národního parku (dále jen „Správa parku“) paní Mgr. A. S. odeslal dne 4. 5. 2021 zprávu, ve které jí vyhrožoval tím, že pokud v jeho přítomnosti bude zmiňovat zvýrazněný text tohoto e-mailu, „*dostane od něj facku, že vezme druhou o zem*“. Dále byl uznán vinným z přestupku dle totožného ustanovení bodu 4 zákona o některých přestupcích, ve výroku I písm. d), neboť se dopustil narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním, když zaslal dne 5. 5. 2021 na služební e-mail pracovníkovi Správy parku panu Mgr. S. B., Ph. D. zprávu, ve které jej nazval lhářem, užitečným bláznem a dále uvedl, že pokud se někdo rozhodne poškozovat jeho rodinu, označovat ho za lháře a blázna, co si nic nepamatuje, musí počítat s tím, že je schopen zajít „*pooodstatně dál než je nějaká facka*“. Za zmíněné přestupky byl žalobci ve výroku II uložen správní trest pokuty ve výši 1000 Kč dle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

II. Žaloba

2. Žalobce předně namítá, že zásadní vada předmětného správního řízení spočívá ve skutečnosti, že žalobci nebylo umožněno klást otázky paní Mgr. A. S. jako svědkyni. Dle názoru žalobce se jedná o zásadní vadu řízení, pokud osoba údajně postižená z přestupku nebyla vyslechnuta.
3. Žalobce v žalobě uvádí, že žalovaný v rozhodnutí dospěl k závěru, že „*vzhledem ke gradujícím sporům, které obviněný měl s A. S., nelze uvěřit tomu, že by svou výhrůžku mínil jako legraci, že by přeháněl a zveličoval své možnosti*.“ Žalobce k tomu dodává, že žalovaný tímto tvrzením hodnotí skutečnosti na straně paní Mgr. A. S., aniž by se jí přímo zeptal. Nevyslechnutím svědkyně žalovaný porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť bez výsledku klíčové svědkyně nemohl zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Žalobce uvádí, že sám žalovaný sdělil, že „*prostřednictvím tzv. kontextové analýzy jsou zjišťovány okolnosti příznačné pro danou projednávanou věc, včetně těch, kteří dotváří celkový obraz situace, v jaké se nacházel pachatel a přestupkem dotčená osoba*.“ Dle názoru žalobce nemohl žalovaný domýšlet, v jaké situaci se nacházela osoba dotčená přestupkem, když ji nevyslechl.
4. Dle názoru žalobce nedal žalovaný všechny souvislosti do kontextu, neboť nevzal v potaz, že aktéři dlouhodobého sporu jsou na vyhocenější jednání zvyklí. Ač by se tedy mohlo v nějakém případě jednat o přestupek, v případě žalobce jsou vztahy mezi aktéry sporu napjaté a hrubší výrazy padající z obou stran jsou běžnější. Na druhou stranu žalobce doplňuje, že z jeho strany je jednání vždy korektní a v žádném případě ani teoreticky nenaplnuje znaky přestupku.
5. Dále žalobce uvádí, že žalovaný nesprávně vyhodnotil skutečnost, že v e-mailu adresovanému paní Mgr. A. S. použil žalobce nadsázku. Zároveň nehodnotil příčiny celé situace, neboť kdyby žalovaný zjistil, jak těžkou práci odvádí a jak je za ni odměňován,

měl by pro použití této nadsázky pochopení. Žalovaný se okolnostmi situace nezabýval, proto nelze hovořit o provádění kontextové analýzy.

6. Žalobce tvrdí, že žalovaný také nevzal v úvahu, že pan Mgr. S. B., Ph. D. se do konverzace žalobce s paní Mgr. A. S. zapojil sám, aniž by ho o to někdo žádal. Žalobce má za to, že pokud v e-mailu adresovanému panu Mgr. S. B., Ph. D. napsal, že „*je schopen zajít pooooodstatně dál než je nějaká facka*“, myslel tím mediální výstupy, hladovku a podobné aktivity a nemůže za to, že si adresát e-mailu interpretoval tento výrok jiným způsobem. Žalobce uvádí, že jediná osoba, která může text interpretovat, je sám žalobce. Pokud paní Mgr. A. S. žádala pana Mgr. S. B., Ph. D., aby se do konverzace zapojil, jistě by tato skutečnost vyplynula z výsledku této svědkyně, který žalovaný neprovedl.
7. Žalobce shrnuje svoji argumentaci a uvádí, že správní orgán I. stupně a žalovaný neprovedli všechny důkazy, nezabývali se příčinami problému a nezjistili skutkový stav věci tak, aby o ní mohli rozhodnout. Žalobce v žalobě uvádí, že navrhuje provést výslech svědka – Mgr. A. S.. Závěrem navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný sdělil, že spáchání přestupků bylo žalobci spolehlivě prokázáno, přičemž správní orgán a žalovaný řádně odůvodnili svůj postup při hodnocení provedených důkazů a následně právní posouzení.
9. Žalovaný má za to, že okolnostmi, které provázely zasílání e-mailových zpráv, včetně povahy sporů žalobce s pracovníky Správy parku, se správní orgány zabývaly a v odůvodnění také vysvětlily jejich význam pro projednávanou věc (viz str. 5 odůvodnění rozhodnutí žalovaného, str. 7-9 odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Lze jen zopakovat, že spory žalobce se zaměstnanci Správy parku nejsou omluvou pro zasílání výhrůžných zpráv. Jejich obsah si mohl žalobce dopředu promyslet. Je nutné odmítnout argumentaci žalobce, že všichni aktéři dlouhodobých sporů si už na nějaká ta ostřejší slova zvykli, takže není důvod vyvozovat odpovědnost za přestupek.
10. Výslech paní Mgr. A. S. jako svědkyně správní orgány skutečně neprovedly. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí na str. 6 vysvětlil, proč za dané důkazní situace k jejímu výsledku nepřistoupil s tím, že důkazní návrh žalobce byl zjevně nadbytečný. Nejde o tzv. opomenutý důkaz, se kterým by se žalovaný náležitě nevypořádal.
11. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika

12. Žalobce má za to, že žalovaný měl provést kontextovou analýzu a uvážit, že existují již dlouhodobě vyostřené vztahy mezi určitými osobami a jsou zvyklé na „silnější slova“, a to z obou stran. Žalobce poukazuje na skutečnost, že věc se stále pohybuje v rovině silnějších slov, nikoliv v rovině fyzického násilí. Žalobce uvádí, že stále trvá na tom, že se jednalo o nadsázku. Žalobce s odkazem na internetové stránky poukázal na videozáznam, ve kterém jsou adresována různým politikům výhrůžná slova, přičemž žalobce uvádí, že nikdo trestní oznámení nepodal.

V. Jednání soudu

13. Dne 16. 6. 2022 se konalo ústní jednání. Samosoudkyně vymezila předmět jednání a vyzvala stranu žalobce, zda využije možnosti sdělit soudu své námitky, případně na své žalobní námitky odkázat. Zástupce žalobce uvedl, že správní orgán postupoval nezákonně, pokud neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz – výslech svědka Mgr. A. S.. Žalovaný v reakci na to uvedl, že s námitkou o neprovedení důkazu výsledkem svědka se žalovaný dostatečně v napadeném rozhodnutí vypořádal a dále odkázal na napadené a prvostupňové rozhodnutí. Poté co soud zrekapituloval průběh řízení, vyzvala samosoudkyně žalobce, zda využije práva vyjádřit se k okolnostem jeho případu. Žalobce tuto možnost využil a nejprve sdělil, že on sám vnímá ochranu přírody jako svoji nejvyšší prioritu. Dále zmínil, že zažíval nesprávný přístup ze strany správních orgánů, který označil jako „šikanu“ vůči jemu jako hospodáři. Po vyjádření žalobce samosoudkyně vynesla usnesení, kterým zamítla návrh na provedení důkazu před soudem – výslech svědka Mgr. A. S.. Poučila účastníky, že jde o procesní rozhodnutí, vůči kterému není možné odvolání, přičemž uvedla, že v případě, že by soud dospěl k závěru, že by bylo nutné provést důkaz výsledkem zmíněného svědka, byl by to důvod pro zrušení rozhodnutí. Na dotaz samosoudkyně, zda mají strany další důkazní návrhy, odpověděly, že nikoliv. Jak je uvedeno dále pod bodem IV. tohoto rozhodnutí, krajský soud neposoudil tento návrh za nutný k objasnění věci. Zástupce žalobce závěrem uvedl, že byl žalobce zkrácen na svých právech napadeným rozhodnutím a má za to, že jím zaslané e-maily nejsou žádným excesem. Žalovaný uvedl, že posouzení žalobcem vyřčeného výroku nenáleží pouze žalobci, ale je třeba jej hodnotit objektivně.

VI. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen “s. ř. s.”). Učinil tak po nařízeném jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 49 s. ř. s. Krajský soud dospěl k rozhodnutí uvedenému v záhlaví a odůvodňuje jej následovně.
15. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích a dále přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích. Oba přestupky měly být spáchány prostřednictvím e-mailových zpráv, které měl žalobce zaslat ve dnech 4. 5 a 5. 5. 2021 na služební e-mailové adresy pracovníků Správy parku Mgr. A. S. a Mgr. S. B., Ph.D.

A. Skutkový stav

16. Krajský soud nejprve posuzoval, zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a dále zda bylo naplnění znaků skutkových podstat daných přestupků žalobci dostatečně prokázáno. Posouzením materiálů založených ve správním spise dospěl k nepochybnému zjištění, že správní orgán shromáždil důkazy v dostatečném množství. Z žalobcem poslaných e-mailových zpráv obsažených ve správním spise vyplývá, že žalobce uvedené zprávy ze dne 4. 5. a 5. 5. 2021 skutečně napsal, přičemž sám žalobce tuto skutečnost nerozpорије. Spor je tak veden o to, zda byly naplněny formální znaky skutkové podstaty a materiální stránka přestupku. Protiprávní jednání musí totiž vykazovat nejen všechny formální znaky skutkové podstaty, ale také představovat určitou míru závažnosti a škodlivosti. Vzhledem k tomu, že krajský soud dospěl ke zjištění, že správní orgán zjistil dostatečně náležitě skutkový stav, neboť bylo prokázáno samotné jednání žalobce, které bylo klasifikováno žalovaným jako přestupek, nebylo nutné vyslýchat

svědka, aby nad rámec zjištěného stavu dále objasňoval stav vztahů žalobce se zaměstnanci Správy parku. Povaha dlouhodobých sporů je zmapována ve správním spise a interpretace obsahu e-mailu ze strany adresáta tohoto e-mailu je pro posouzení, zda byl spáchán přestupek, irelevantní. Krajský soud tedy provedení výsledku Mgr. A. S. jako svědkyně považuje za nadbytečné, neboť poté, co bylo prokázáno jednání žalobce a zjištěn dostatečně skutkový stav, zbývalo subsumovat jednání pod právní normu a z hlediska právního jej kvalifikovat. Krajský soud konstatuje, že skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně a není potřeba jej doplňovat výsledkem svědka. V replice žalobce odkázal na internetové video, které zobrazuje rozhovor s názvem „*Některé politiky bych fackoval*“, přičemž žalobce dodal, že se jedná také o výhrůžky bez následků. Tato námitka je dle názoru krajského soudu nepodstatná, neboť v nynějším případě se projednává protiprávní jednání žalobce, nikoliv následky a spory vyvěrající z veřejných politických debat.

B. Právní hodnocení

17. Krajský soud se částečně neztotožňuje s právní kvalifikací přestupku a tyto své závěry vysvětluje následovně.
18. Krajský soud při posouzení této věci vycházel z ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 a 4 zákona o některých přestupcích, který zní: „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že [...] c) úmyslně naruší občanské soužití tak, že 1. jinému vybrožuje újmou na zdraví, 2. jiného nepravdivě obviní z přestupku, 3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo 4. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.*“
19. Obligatorním znakem přestupku podle výše uvedeného ustanovení je narušení občanského soužití. Občanské soužití, jako neurčitý právní pojem, je definován jako určitý souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, který je založen na respektování práv ostatních lidí, jejichž dodržování v určitém čase a místě je ve společnosti obvyklé (viz Komentář. Jemelka, Luboš, Vetešník, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 969).

a) Přestupek dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích

20. Pro první z přestupků proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích, tedy přestupku, kterého se žalobce dopustil vůči zaměstnankyni Správy parku paní Mgr. A. S., platí, aby protiprávní jednání mělo schopnost narušit občanské soužití, a zároveň bylo možné toto jednání klasifikovat jako vyhrožování ublížením na zdraví. Krajský soud v tomto souhlasí s žalovaným, že vyhrožováním ženě, že dostane „*takovou facku, že vezme druhou o zem*“ není již ani na pokraji slušnosti, ale představuje takové závažné jednání, které je způsobilé vzbudit v adresátovi důvodnou obavu z ublížení na zdraví. Jde totiž o explicitně vyjádřený konkrétní způsob, jakým žalobce popisuje násilné jednání, které směřuje výhrůžkou vůči konkrétní osobě, a to vůči paní Mgr. A. S.. Krajský soud rovněž konstatuje, že jednání představuje narušení občanského soužití, neboť je obvyklé, že takové jednání nerespektuje práva druhých a vskutku porušuje pravidla chování ve společnosti, neboť se jedná o výhrůžku hrubým a násilným jednáním. Krajský soud rovněž nepřisvědčil námitce žalobce, že je to pouze žalobce, který může vykládat svá vyčtení. Je naopak žádoucí posuzovat taková jednání objektivně pohledem osoby, která, kdyby se ocitla v obdobném postavení jako adresát,

by mohla mít důvodné obavy z jí adresovaného jednání. Nelze přisvědčit žalobci, že jde o nadsázku, neboť za daných okolností a v daném momentu je tato výhrůžka způsobila vzbudit důvodné obavy o zdraví a není podstatné, jak si takové vyřčení interpretuje žalobce. Krajský soud tedy konstatuje, že u prvního přestupku (§ dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích) byly naplněny formální znaky i materiální znak skutkové podstaty správního přestupku, neboť prokázané jednání žalobce výhrůžkou újmy na zdraví narušil pravidla společenského chování a svojí intenzitou, hrubostí a nebezpečím, které výhrůžka vyvolává (neboť jde o zdraví jiné osoby), naplňuje rovněž i znak materiální škodlivosti.

21. Krajský soud naznal, že vyhocenému jednání předchází již dlouholeté spory (viz ústní jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 15. 12. 2021, kde např. žalobce popisuje dlouhodobé neshody se zaměstnanci Správy parku, které se týkají pozemků a hospodaření žalobce), nicméně to samo o sobě žalobce „neomlouvá“ a neopravňuje jej k takovému hrubému jednání spočívajícímu ve vyhrožování ublížením na zdraví. Nelze rovněž říci, že by použití vulgárních výhrůžných slov představovalo bezprostřední přiměřenou reakci na případné minulé chování zaměstnanců Správy parku. Ostatně k hrubému jednání obecně bude ve většině případů docházet z dřívějších rozporů a málokdy bude bez příčiny. Krajský soud má tedy za to, že dlouhodobost sporů neznamena možnost kohokoli beztretně hrubě urážet a vyhrožovat mu. K podobnému názoru v této souvislosti dochází např. i Krajský soud v Českých Budějovicích, když uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 28. 2. 2022, č. j. 54 A 9/2021-47, že: *„Byl-li žalobce provokován ze strany J. P., neznamena to pochopitelně automaticky možnost dehonestovat danou osobu nevhodnými označeními, resp. výroky svou intenzitou překračující pouhou nevhodnost, tj. výroky hrubě urážlivé (hanlivé) z objektivního hlediska v dané situaci a v dané skupině obyvatel.“* Námitka žalobce, že jsou vzhledem k dlouhodobým sporům zaměstnanci Správy parku na urážky zvyklí, je tak zcela bezdůvodná. Žalobce také uvedl, že pokud by žalovaný přihlédl k tomu, jak těžkou práci odvádí a jak je za ni odměňován, měl by pochopení pro použití této nadsázky. K tomu zdejší soud sděluje, že skutečnost, že žalobce odvádí těžkou práci, je zcela irelevantní ve vztahu k projednávanému přestupku, neboť ani to neopravňuje žalobce k jednání, které svojí intenzitou překračuje pouhou nevhodnost.

b) Přestupek dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích

22. Co se týče druhého přestupku, který dle názoru žalovaného spáchal žalobce tím, že dne 5. 5. 2021 prostřednictvím e-mailové zprávy adresoval vůči panu Mgr. S. B., Ph. D. sdělení, že je „lhář, užitečný blázen a [...] je schopen zajít podstatně dál než nějaká facka (pozn. zkráceno soudem), žalovaný má za to, že toto jednání má povahu hrubého jednání dle § 7 odst. 1 bod 4 zákona o některých přestupcích.
23. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že *„Hrubé jednání je takové jednání, které „narušuje občanské soužití takovou měrou, že podle obecného názoru a přesvědčení překračuje rámec pouhé nevhodnosti (nesprávnosti). Je třeba proto důsledně odlišit jednání hrubé a jednání jinak nevhodné (např. porušení pravidel slušnosti, zdvořilosti)“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 As 84/2009 - 64).“* Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu 20. 7. 2017 č. j. 2 As 29/2017-28.
24. V tomto smyslu se k otázce narušení občanského soužití vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 2. 7. 2010, č. j. 7 As 12/2010-65: *„Narušení občanského soužití je*

pak trestáno tehdy, dojde-li k jeho negativnímu zasažení jednáním určité intenzity, jež svojí povahou typově odpovídá jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu hrubých jednání v § 49 zákona o přestupcích.“ Co se týče konkrétních podob hrubého jednání, z judikatury vyplývá, že se může jednat např. o hrubé strkání (Krajský soud v Brně, 32 A 47/2017-26, 27. 9. 2019), či vulgaritu spojenou s mířením paralyzérů na jinou osobu (Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice, 36 A 6/2018-66, 18. 9. 2019). Vzhledem k tomu, že nelze vymezit všechna eventuálně možná hrubá jednání, stanovil zákonodárce tzv. zbytkové ustanovení, které subsumuje všechna ostatní hrubá jednání, která nejsou výslovně uvedena v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 – 3 zákona o některých přestupcích. Je tedy v každém případě nutné, aby jednání dosahovalo určité intenzity negativního zásahu, které jednání vyvolává. V opačném případě, jde tak o pouhou nevlídnost a neslušnost, kterou nelze ze strany veřejné moci trestat, neboť není naplněna materiální stránka přestupku.

25. Krajský soud na základě výše uvedeného právního názoru neshledal v žalobcově případě naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku, resp. hrubost jednání. Je samozřejmě možné konstatovat, že žalobce svým jednáním porušil pravidla společenského chování a jednání vykazovalo znaky neslušnosti, přesto jde o takové jednání, které svojí intenzitou a závažností nedosahují takové míry, že by bylo nutné zasahovat ze strany veřejné moci. Krajský soud přihlédl také k tomu, že rozepře trvají déle a obě strany konfliktu mohou v určitých situacích jednat rozhořčeně. To sice neznamená, že všechna hrubá jednání v neprávním smyslu lze tolerovat, avšak aby je bylo možné kvalifikovat jako přestupek, je v každém případě třeba posoudit, zda se vzhledem k okolnostem případu nejedná spíše o neslušnost. S tím souvisí i materiální stránka přestupku ve smyslu § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, která je již vyjádřena ve formálním znaku skutkové podstaty spočívajícím v oné intenzitě hrubosti jednání. Krajský soud ve smyslu výše uvedeného konstatuje, že výrok, ve kterém adresáta nazval lhářem, užitečným bláznem s uvedením, že *„jsem schopen zajít pooooooooo dále než nějaká facka“* je v skutku možné považovat za výrok, který nelze jednoznačně interpretovat ani jej vykládat takovým způsobem, že by zřejmě předjímal nějaké násilí. Jedná se o tak obecnou formulaci, která v sobě neimplikuje významnější hrubost. Z výše uvedeného tedy krajský soud dovodil, že jednání žalobce, které spočívalo v tom, že panu Mgr. S. B., Ph. D. zaslal žalobce dne 5. 5. 2021 e-mail, ve kterém adresáta nazval žalobce lhářem, užitečným bláznem a ve kterém uvedl, že *„je schopen zajít pooooooooo dál než nějaká facka“*, nelze klasifikovat jako přestupek, neboť nejsou naplněny všechny znaky skutkové podstaty.
26. Nelze rovněž přisvědčit námitce žalobce, že výklad jeho tvrzení, může činit pouze on sám. Krajský soud v této souvislosti cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 As 84/2009-64: *„Pojem hrubé jednání ovšem musí být vykládán objektivně. V opačném případě by totiž fakticky bylo pouze na subjektivní úvaze toho, vůči němuž bylo jednání zacíleno, zda se původce takového jednání dopustil přestupku. Ostatně sám stěžovatel ve svém zrušeném rozhodnutí uvedl, že „musí jít o jednání, které narušuje občanské soužití takovou měrou, že podle obecného názoru a přesvědčení (zvýraznil NSS) překračuje rámec pouhé nevhodnosti (nesprávnosti).“* Jednání žalobce, tedy jeho výrok, je tak třeba posoudit objektivně podle obecného názoru a přesvědčení o jeho nevhodnosti či správnosti. To vše s přihlédnutím k okolnostem případu, např. co jednání předcházelo apod. Pro posouzení, zda se jedná o přestupek, není relevantní, aby subjektivně činil výklad tvrzení sám žalobce.

27. Závěrem tedy krajský soud konstatuje, že ohledně prvního přestupku, kterým byl žalobce uznán vinným dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích, žalovaný nepochybil. V dalším řízení bude na žalovaném, aby ve světle úvah zdejšího soudu přezkoumal naplnění znaků skutkové podstaty ve smyslu § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích.

VII. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud na základě shora uvedeného uzavírá, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, proto je soud zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
29. Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, tudíž měl ve věci úspěch žalobce. Žalobci se přiznává náhrada nákladů řízení ve výši 19 456 Kč. Odměna za zastupování se u soudních řízení dle s. ř. s. stanoví podle zásad pro mimosmluvní odměny, tedy podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Důvodně vynaloženými náklady žalobce byl zaplacený soudní poplatek (3 000 Kč), dále odměna zástupci a jeho režijní výlohy. Zástupce učinil celkem 4 úkony právní služby po 3 100 Kč, a to převzetí věci, sepsání žaloby, sepsání repliky a účast na soudním jednání (celkem 12 400 Kč). Dále krajský soud přiznal žalobci nárok na úhradu 4 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu (celkem 1 200 Kč), to vše včetně DPH. Krajský soud uložil žalovanému takto vyčíslené náklady zaplatit do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupce žalobce.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. června 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně